

ההורים נרצחו והתינוקות שלהם חולקו לקציני צבא ארגנטינה

הילד היהודי סימון ריקואלו היה בן 20 יום כשקציני צבא פרצו לבית הוריו בבוואנוס איירס, וגררו אותו יחד עם אמו למכונית הרוצחים. שחנתה ברוחב. היה זה בילי 13 ביולי 1976, שלושה חודשים אחרי שהת הצבאית תפסה את השליטון בארגנטינה.

לילה אחרי לילה, חודש אחר חודש, במשך ארבע שנים, נעלמו בדרך זו במדינה הרוס אמריקאית רכבות אנשים, רק מפני שהיו חשודים כמתנגדי המישטר.

הוריו של סימון לא יחזרו לעולם לביתם שבבוואנוס איירס. יחד איתם נעלם גם סימון הפעוט. גם התינוק היהודי היה אשם, כנראה, בפעילות חתרנית נגד מישטר הגנרלים.

בחקירת בלמים עצרו כמה מכוניות של קציני צבא ומישטרה, שהגיעו באישון לילה לביתה של מישפחת הרנגרס, כעיר באקר כ-30 קילומטר

מפגינה בורשטיין. האיש הנמוך הזה שמיר...

מבוואנוס איירס הכירה. היה זה בחודש מרס 1977. יחד עם הוריהם, נגררו למכוניות ילדיהם של בנייהוג — אנריאה בת ה-5, וושינגטון בן ה-15 ואחותם, ביאטריס.

אף לא אחר מהם חזר הביתה. אף לא אחד מהם הותיר אחריו סימנייהם. התינוק היהודי אנדרס להבלונדה, בן 3 חודשים, נלקח יחד עם הוריו

כל עור חי, לא יכול היה עיצאם סרטאוי להגיע לארץ. אילו בא, היה נאסר בו במקום כחבר באירגון "מחבלים", וגם על המעשים שביצע לפני תריסר שנים, כשהיה בעצמו מפקד של אירגון צבאי עצמאי.

גם במותו לא הגיע ארצה. אומנם היתה תכונה לבקש את העברת גופתו לכפרהמולדת של מישפחתו, הכפר סרטה באיזור רמאללה, אך מאמצים אלה עלו על שרטון. הוא נקבר בעמאן. גורלו מסמל את גורל עמנו כולו, "אמר השבוע אליאס פרייג, ראש עיריית בית לחם בתל-אביב, "בחיי ובמותו היה חסר-המולדת, חסר-הריון" אולם השבוע הגיע סרטאוי לתל-אביב בכל זאת. תצלום גדול של דיוקנו הוצג על דוכן שחור באולם בית-סוקולוב בתל-אביב, כאשר נערך לכבודו. ערב עיון והתייחדות. במשך שעותיים וחצי הביט הקהל בפניו של גיבורה-השלום, שנהרג בהתנקשות בחייו בפורטוגל.

פרייג, כוכב הערב, סיפר סיפור אישי: ב-7 באפריל התקשר עימו סרטאוי מאירופה, וקבע עימו פגישה בשוויץ ב-12 באפריל. כי סרטאוי, שהגה כאותה עת בהקמת מיפלגת שלום גדולה במיסגרת אש"ף, היה קרוב בליבו למצוקת האוכלוסיה בגדה המערבית. מצבה הנואש, מולגל ההפקעה וההתנחלות, דירבן אותו להחיש את מאמציו. ב-10 באפריל, בטרם התקיימה הפגישה, נרצח.

הוא לא היה הראשון. סיפר האלוף (מיל') מתי פלד: בעת ההלווייה בעמאן נפגשו האלמנות של שאר קורבנות השלום הפלסטינים. לצידה של ודאר אל-סרטאוי, אלמנתו של עיצאם, עמדו גם אלמנתו של סעיד חמאמי ואלמנת ערלידין קלק, שנרצחו גם הם בידי הכנופיה של אברנידאל.

בשעה שמששת-האזכרה קמו על רגליהם כדי לכבד ברגע-דומיה את זיכרו של המנהיג הפלסטיני, רעמו התחתים במרחק של 250 קילומטרים, בריכוז הכוחות של פת"ח בלבנון. אירגון המקורב לאברנידאל, רוצחו של סרטאוי, ניסה למרוד במנהיגותו של יאסר ערפאת, כהאשמו אותו בכנייה ובנסיון להגיע לירי שלום עם ישראל. היה כבוד כי סרטאוי היה רק קורבן ראשון בהתנגשות הבלתי-נמנעת בין הורם המצויאותי בפת"ח, בתנהגת ערפאת, השואף לפיתרון מדיני, ובין המיעוט הקיצוני, השואף למלחמה בלי-סוף.

חילופי-ראש בין נאמני-ערפאת והמורדים בלבנון נתנו תשובה לשאלה

חשד שהוריו נמנים עם מתנגדי המישטר. די היה בחשד זה כדי לרצוח את ההורים.

התינוקות היהודיה הגה היטי, בת 7 חודשים, נעלמה עם הוריה מביתם שבבוואנוס איירס ב-15 באוקטובר 1976. מאז לא נודע גורלה או גורל הוריה.

רשימה מחרידה. רשימת התינוקות שנחטפו עם הוריהם בארגנטינה, ושגורלם לא ידוע, הוגשה השבוע לעובדים והשבים מול שגרירות ארגנטינה בתל-אביב. אמהות שיקיירהם נרצחו מזרימה הנשלטת בידי בריוני הצבא מזה שמונה שנים, הפגינו ביום החמישי שעבר מול בניין השגרירות בתל-אביב, כפי שעושות מזה שנים אחיותיהן לצרה כפיאצה דה-מאזו בבוואנוס איירס.

רשימת הקורבנות המחרידה ממשיכה: התינוק היהודי מרטין באמונדה היה בן 3, כשרוצחי המישטר פלשו לביתו בבוואנוס איירס, גררו את ההורים למכוניות ונעלמו עימם ב-29 ביוני 1978.

תצלומי ילדים ארגנטיניים בהפגנה בתל-אביב כמו כלבים ללא בעלים

המישטרה באה להגן על האזכרה לזכר סרטאוי - ובסיומה האשימה את המארגנים בהזדהות עם אירגון טרור!

סמל אסור?

תמונת סרטאוי וסמל המועצה באזכרה* הסמל הוחרם

אליסרטאוי, בן-דודו של עיצאם אליסרטאוי, תושב כפר-מוצא. אך את ההצגה גנבה המישטרה. היא שלחה כמה מאנשיה, כדי להגן על האירוע, אחרי שהושמעו אימים נגד המארגנים, ראשי המועצה ישראלית למען שלום ישראל-פלסטיני. אך ברגע שהסתיים הכינוס, החרימה המישטרה את סמל המועצה, שקישט את הדוכן מתחת לדיוקנו של סרטאוי. הסמל מורכב מהדגלים המשולבים של ישראל ופלסטין. למחרת היום נפתחה חקירה רשמית נגד מתי פלד ואורי אבנרי, על פי הסעיף בחוק המילחמה בטרור ("חוק תמיר") האוסר, הודעות עם אירגון טרור" על-ידי הצגת דיגלו. לדעת המישטרה, הדגל הלאומי הפלסטיני הוא דגל של אש"ף, ואש"ף הוא אירגון-טרור.

רק לערבים!

יה זה אירוע דולאומי. המש"תתפים היהודיים היו מתי פלד; הפרופסור אסא כשר, שדיבר על אמות הדרישה; אורי אבנרי, שסיפר על חוויות אישיות בפגישות עם סרטאוי; והמזרחן יוסי אמיתי, מנחה הערב. לצידם הופיעו אליאס פרייג; ד"ר חסון אמון, רופא ערבי מהגליל ועסאו

קארלה רוטילו נעלמה בגיל 9 חודשים. היא נולדה בבוליביה השכנה, ובאה עם הוריה שחיפשו תעסוקה בארגנטינה. פאולה חוגרס נעלמה בגיל שנתיים. גבריאל סואסקי נעלם בגיל 3 חודשים. הלנה פרנציסטי נעלמה בגיל 8 חודשים, במאי 1977. קלארה מאריאני נעלמה בגיל 3 חודשים.

לאן נעלמו כל התינוקות — האם גם נרצחו, יחד עם הוריהם? תשובה חלקית לשאלה זו ניתנה בהפגנת האמהות מול השגרירות הארגנטינית בתל-אביב: המש סכתות בארגנטינה גילו את נכדיהן, שנעלמו עם הוריהם. הילדים שנחטפו באישון-לילה על-ידי הרוצחים הצבאיים, נלקחו חו בשאי לאימוץ. התינוקות חולקו כפי שמחלקים כלבים ללא בעלים — למישפחות קציני צבא חשוכות-יילדים.

כאשר יואשמו השניים כביד המישפט, יהיה על השופטים להכריע בשאלה מרתקת: האם סמל, הכולל את רגל מדינת-ישראל, יכול להיות הזדהות עם אירגון המוגדר כאירגון טרור מפני שמיוחסת לו הכוונה להשמיר את מדינת-ישראל?

כלי-התיקשורת הישראליים העלי-מו את האישום, כשם שהעלימו את האזכרה עצמה. גם הטלוויזיה הישראלית לא שידרה את הסרט שצילמה באזכרה בשידוריה העבריים. לעומת זאת שידרה כתבה ארוכה בתוכניתה הערבית. ההגיון: כראי שהצופים הערבים ישמעו על מאמציו של סרטאוי למען השלום, אך בהחלט לא רצוי שהצופים היהודיים ישמעו עליהם.

פרצו לביתה ב-11 ביולי 1976 וגררו החוצה את שני בניה: דניאל, בן ה-17, ואחיו אנג'ל, בן ה-23. שני הבנים, סטודנט ומנהרס-אלקטרוניקה, לא חזרו עוד. הרוצחים קשרו את עיניה, והשאירו אותה בביתה.

כשהלכה רווח בורשטיין למישרד ממשלתי כדי לבקש פרטים לאן נעלמו בניה, נאמר לה: אם לא תפסיקי לשאול אותנו על בנייך, גם את תיעלמי..."

אך רווח לא הירפתה. היא המשיכה לדרוש תשובות גם כשבאה לישראל. "הלכתי וביקשתי את עזרתו של הארם הנמוך הזה, השר יצחק שמיר", היא מספרת. "והוא מה עשה? נסע לבואנוס איירס ולחץ את ידיהם של חוטפי הילדים שלי".

למעלה, מאחד החלונות של בניין השגרירות, צילמו את הפגנת האימהות. דלת השגרירות סגורה. אין היום קבלת-יקהל.